

drumă de capiî acestoră glóte și de ómenii loră. Destulă este numai a spune în trecătă că, tóte câte n'apucasseră să le săvêrșescă ómenii lui Olimbie și ai lui Farmache, la înturnarea loră din Craiova spre Bucureșci, le săvêrșiră cei de sub Tudoră contra clasei boieresci producând încă și pagube imense prin stricáciunile făcute pe la proprietățile acestora.

De la Ciorogârlă plecându în aceeași di își aședă tabăra la mănăstirea Cotroceni, afară din București, de unde trimisse locuitorilor acestei capitale și proclamațiunea următoare :

Către pré Cinstiții boieri, cinstiții neguțători și către toți locuitorii orașului București, pămêntenî și străini.

«Fraților Români! Nu suntă la îndoielă că ați auđitū și aflatū cererile acestui păzitū de Dumnezeu norodū alū Țerrei Românesci, pentru dreptatea cea în deobște folositore, de carea din vechime ne bucurămū din darulū și mila stăpênitorilor nostri cellorū după vremi. Dér' mai în urmă, de la uă sémă de vreme încoa, din pricina unirii bóierilor pămêntenî cu cei după vremi trimiși străini Domni, acéstă dreptate fu cu totulū călcată : pentru că numiții boieri, țintindū numai la folosul lorū, precum este știutū, nici pôně acum încă nu se înduplecară să recunóscă dreptatea. De aceea, tótă adunarea norodului, care este astă-di aprópe de șesse-spre-dece miî de ómeni și mai bine (în rea-